

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/82/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2212010613
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2212010613.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného X. Q., nar. XX.X.XXXX v R., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona v znení účinnom do 31. júla 2019, o odvolaní prokurátora okresnej prokuratúry proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 7. februára 2020, sp. zn. 2T/201/2012, na verejnom zasadnutí konanom dňa 29. septembra 2020 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 7.2.2020, sp. zn. 2T/201/2012 bol obžalovaný X. Q. podľa § 285 písmeno c/ Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Dunajská Streda sp. zn. 2 Pv/822/2010-15 zo dňa 13.09.2012 pre skutok kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

ako živnostník, ktorý na základe zmluvy s Lesmi SR odštepného závodu Palárikovo správa Gabčíkovo, okres Dunajská Streda vykonával ťažobné práce v Lesoparku vo Veľkom Mederi, okres Dunajská Streda, v presne nezistenom čase v období odo dňa 01. mája 2010 do dňa 30. septembra 2010 v priestoroch Lesoparku v meste Veľký Meder, okres Dunajská Streda, z porastov č. 145a00, 145d00, 145f01, 146c00, 147a11, 147a12, 147a20, 147b00, 147d00, 147f00, 148a10, 148a10, 148b01, 148c00, 149c10, 149e00, 149f00, 149g00, prostredníctvom svojich zamestnancov neoprávnene vyrúbal 348,03 metrov kubických drevenej hmoty, ktoré patrí do lesného pôdneho fondu, ktoré následne napriek predchádzajúcej dohody neodkladal v priestoroch Lesnej správy vo Veľkom Mederi, okres Dunajská Streda, ale ich dal obzvlášť priamo kupujúcim, pričom musel mať o tom vedomosť, že už vyčerpал povolený limit výrub drevenej hmoty vo výške 65 metrov kubických, nakoľko tie už predtým boli uložené v priestoroch Lesnej správy vo Veľkom Mederi, čím pre Lesy Slovenskej republiky, š.p. OZ Palárikovo Lesná správa Gabčíkovo, okres Dunajská Streda spôsobil škodu vo výške 24.263,94 eur.

Okresný súd rozsudok odôvodnil v rozsahu č.l. 582-587 spisu.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že po vykonaní dokazovania okresný súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán. Z vykonaného dokazovania nemohol okresný súd vysloviť záver, že skutok spáchal jednoznačne a nepochybne práve a len obžalovaný, resp. že jeho zavinením došlo k spáchaniu žalovaného skutku.

Obžalovaný mohol v zmysle súhlasov na ťažbu realizovať práce len v určitom objeme, konkrétne 65 m³. Práce realizoval prostredníctvom svojich zamestnancov, ktorých on sám vyplácal, kontroloval ich týždenne alebo dvojtýždenne, keďže tam bol lesník, ktorý ich kontroloval. Drevná hmota určená na výrub však bola označená lesníkom Ing. J. K., danú skutočnosť potvrdili viacerí svedkovia, prítomní priamo na mieste, v lesoparku. Drevná hmota určená na výrub nebola označovaná obžalovaným. Na mieste v lesoparku sa nachádzali svedkovia G. ako robotník, resp. na rozvoz traktorom, S. - vyťahoval drevo, Y. - rezal drevo a D., ktorý bol pilčíkom. Priamo výrub realizoval len svedok D., ktorý v priebehu celého konania uvádzal, že drevo pilil len on, len on bol pilčíkom, len on mal také povolenie. Pilil len tie dreviný, ktoré označil lesník. Vychádzajúc z meteorologického posudku za obdobie od mája do septembra za toto obdobie bolo 41 pracovných dní, počas ktorých nespadol žiadne zrážky. Kalamitné drevo, ktoré bolo potrebné vyťažiť bolo lesníkom K. označené (podľa jeho denníka zamestnanca) až dňa 22.06.2010, teda do tohto času zamestnanci obžalovaného nepracovali. Rovnako podľa viacerých svedeckých výpovedí sa nepracovalo v čase, keď bol lesník K. na dovolenke, čo v súhrne znamená, že robotníci mohli v Lesoparku pracovať od 22.06.2010 len 27 pracovných dní do konca augusta 2010 a 7 pracovných dní v mesiaci september 2010 do času odchodu lesníka K. na ďalšiu dovolenku a následné zastavenie prác dňa 20.09.2010, pričom ako sami uvádzali, pracovali aj na iných miestach v priebehu tohto obdobia. Lesník K. podľa svojho denníka zamestnanca vykonal v Lesoparku viacero kontrol. Po návrate z prvej dovolenky v mesiaci august 2010 vykonal spolu 7 kontrol, poslednú ešte dňa 09.09.2010 bez toho, že by do denníka zaznačil zistenie akýchkoľvek pochybení, či nezrovnalostí pri ťažbe v lesoparku. Následne odišiel na ďalšiu 5-dňovú dovolenku, po ktorej prišiel na ďalšiu kontrolu dňa 20.09.2010 a až v tento deň došlo k zastaveniu prác a podaniu hlásenia o krádeži dreva.

Podľa dvoch súhlasov na ťažbu dreva mal obžalovaný povolenie v porastoch 147H, 145E, 148A20, 145D, 145 F01, 147D, 147F, 148A10, 148B01, 148C00 v celkovom objeme 65 m³. Podľa odborných vyjadrení Ing. V. S. bola vykonaná previerka celého lesného komplexu Parku Veľký Meder, t. j. v porastoch 146C00, 147A11, 147A12, 147A20, 147B00, 147D00, 147F00, 148A10, 148B01, 148C00, 149C10, 149E00, 149F00, 149G00, 145A00, 145D00 a 145F01, teda nielen v porastoch, v ktorých mal povolenie na ťažbu obžalovaný a v týchto bolo vyťažených 478 kusov drevín v objeme 359,03 m³. Znalecké odborné vyjadrenie Ing. B. bolo vypracované na základe zápisnice o previerke výpovede svedka D. na mieste zo dňa 14.01.2011, na základe údajov pňov vyrúbaných stromov označených pri tejto previerke v poraste 147h a podľa tohto bolo vyťažených 53 kusov drevín v celkovom objeme 37,80 m³. Rozdiel je zrejмый, keďže k previerkam došlo v jednom prípade len v poraste 147H a v druhom prípade v celom komplexe lesoparku, teda i v tých častiach, v ktorých obžalovaný nemal súhlas na ťažbu dreva.

Podľa výpovedí 4-och zamestnancov obžalovaného títo mali k dispozícii 2 traktory s vlečkami bez navijaku, s jedným chodil G., s druhým S., vyrezávali len poškodené a choré stromy, čo je časovo náročnejšie ako ťažobné práce. Na traktor sa podľa svedka G. zmestilo maximálne 2,5 kubíka dreva. Naloženie vlečky trvalo dlho, aj 3 hodiny, drevo nakladali ručne, dvakrát museli previazať strom, aby sa dal vyťahnuť, svedok Y. rozrezával drevo na metrové kusy. Podľa odborných vyjadrení Ing. S. mali takto neoprávnené vyrúbať 348,03 metrov kubických vo všetkých uvedených porastoch. Svedok D., ktorý ako jediný vyrezával stromy a mal na to povolenie, však pri previerke výpovede označil len 53 stromov, ktoré mal vyrezať on sám, nevedel však určiť presným údajom, v ktorom poraste, ukazoval stromy, ktoré on vypíliť, tieto však boli vždy označené na vypílenie. Podľa Ing. S. však bolo drevo vyrúbané neodborne, ako by sa niekto ponáhľal, nedbal na bezpečnosť a bolo to robené viacerými ľuďmi.

Podľa dodacích výkupných listov, na základe ktorých bola dodávaná drevná hmota, vystavených Ing. J. K. bola vyvázaná drevná hmota v období od 06.07.2010 do 13.08.2010. Obžalovaný od Ing. K. prevzal drevnú hmotu len dňa 06.07.2010 v objeme 4,32 m³ a dňa 13.08.2010 v objeme 2,70 m³, pričom za jeho menom je v jednom prípade v zátvorke uvedené meno Y. O. a drevo malo ísť do V.. Spolu boli predložené dodacie výkupné listy v objeme 55,08 m³. V týchto dodacích výkupných listoch však nie je uvedené, či ide o vyťažené drevo priamo v Lesoparku Veľký Meder, vo všetkých prípadoch ide o tvrdé palivo vydané Ing. J. K.. Odhliadnuc od uvedeného však zo všetkých dodacích listov vyplýva len celkový objem vydaného dreva 55,08 m³, čo zjavne neprekračuje celkový povolený objem ťažby 65 m³, ak by malo ísť o drevo vyťažené len v lesoparku zamestnancami obžalovaného. Navyše ak by malo dôjsť čo i len čiastočne k naplneniu obsahu skutkovej vety, teda že obžalovaný mal vedieť o tom, že už naplnil celkový povolený objem ťažby 65 m³, tak pokiaľ mu danú skutočnosť neoznámil lesník K. (čo z jeho výpovedí nevyplýva), sám mohol mať presnú vedomosť len o tom objeme, ktorý prevzal, teda o 7,02

m3. Dodatok č. 1/7/2010 podľa udania strán je len súhlasom na ťažbu podľa lesného zákona, že osoby môžu v danom lese zasiahnuť, na jeho základe sa fakturuje, takže nenavýšuje celkový objem ťažby o 5 m3 na 70 m3.

Z výpovedí zamestnancov obžalovaného vyplýva, že drevo odvážali do dvora lesnej správy, aj priamo odberateľom domov. Drevo rozvážal svedok G. so svojim traktorom. Adresy, kam odvážať drevo, im dával lesník K., aj obžalovaný. Obžalovaný uviedol, že na možnosť odvozu dreva priamo odberateľom sa pýtal K., ktorý s tým súhlasil. Ľudia sa na odber dreva mohli hlásiť aj sami, bolo to vyvesené ako oznam na lesnej správe. Traktoristovi dali peniaze za odber dreva a ten ich potom tam lesníkovi alebo obžalovanému. Svedok G. uviedol, že obžalovaný mu dával vyplnené doklady s adresou, kam má rozviezť drevo. Obdržané peniaze dával svedkovi D.. Svedok S. jedenkrát videl ako G. dával peniaze D.. Svedok Y. uviedol, že papiere na rozvoz dreva mali D. a G.. On nevie, kam sa drevo odvážalo, nevidel doklady. Z uvedených výpovedí zamestnancov obžalovaného tak nevyplýva, že by obžalovaný dával svojim zamestnancom pokyn na nadmerný výrub, resp. na takú ťažbu, ktorý by prekračovala povolený objem. Drevo pilil len svedok D. a pilil len drevo určené lesníkom K..

Na preukázanie viny obžalovaného musí súhrn priamych a nepriamych dôkazov tvoriť logickú, ničím nenarušenú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru. Výrok o vine môže byť založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného konania. Ak zostanú po vyčerpaní všetkých dôkazov pochybnosti o niektorých skutkových zisteniach dôležitých pre zavinenie, je potrebné rozhodnúť v prospech obžalovaného.

Na základe vykonaného dokazovania nemal okresný súd preukázané, že žalovaný skutok opísaný v skutkovej vete spáchal obžalovaný. Obžalovaný svoju vinu počas celého konania popieral, pričom po vykonaní celého dokazovania, nebolo možné konštatovať, že obžalovaný spáchal skutok opísaný v skutkovej vete, resp. že jeho zavineným konaním došlo k spáchaniu prejednávaneho skutku. Obžaloba sa nepodarilo preukázať, že by konaním obžalovaného, resp. jeho zamestnancov došlo k spôsobeniu škody uvádzanej poškodeným. Zamestnanci obžalovaného vykonávali práce síce v pracovnom vzťahu s obžalovaným, avšak podľa pokynov lesníka Ing. K. a pokyn na následný rozvoz dreva a príslušné doklady im dával nielen obžalovaný, ale aj Ing. K.. Pokiaľ lesník Ing. K. pri vykonaných kontrolách lesoparku ešte dňa 09.09.2010 nezistil žiadne pochybenia a nenariadil okamžité zastavenie prác z dôvodu prekročenia povoleného limitu, ťažko predpokladať, že v dňoch od 10.09.2010 do 20.09.2010 došlo práve konaním zamestnancov obžalovaného k prekročeniu limitu nad 65 m3 až do 359,03 m3, čo je celková vyčíslená škoda poškodeným a že sa tak udialo na pokyn obžalovaného, ktorý ani sám neoznačoval drevnú hmotu, ktorá sa mala vyťažiť.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutkové i právne zistenia, okresný súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil podľa § 285 písm. c/ Trestného poriadku.

Okresný súd v rámci adhézneho konania rozhodoval o riadne a včas uplatnenom nároku poškodeného na náhradu spôsobenej škody. Keďže okresný súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil, obligatórne v zmysle § 288 odsek 3 Trestného poriadku odkázal poškodeného Lesy Slovenskej republiky, š. p., OZ Levice, Koháryho 2, 934 01 Levice, s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote (ihneď na hlavnom pojednávaní po vyhlásení rozsudku č.l. 580 spisu) zahlásil prokurátor okresnej prokuratúry odvolanie čo do výroku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby, ktoré odvolanie v rozsahu č.l. 589-592 spisu odôvodnil. Zástupca poškodeného sa pripojil k odvolaniu okresného prokurátora (ihneď na hlavnom pojednávaní po vyhlásení rozsudku č.l. 580 spisu).

V odôvodnení odvolania prokurátor najskôr zhrnul obsah rozsudku okresného súdu. Postup okresného súdu v posudzovanej veci považoval za nedôvodný. Najmä preto, že prijaté skutkové závery, ktoré vyústili v oslobodenie obžalovaného, sú zjavne predčasné a súd nevykonal všetky dostupné dôkazy potrebné pre náležité zistenie skutku. Takisto rozsudok nie je riadne odôvodnený a je nepreskúmateľný.

Poukázal na § 2 ods. 1, 10, 12 a § 168 ods. 1 Trestného poriadku. Trestný poriadok upravuje zásadu náležitého zistenia skutkového stavu veci a zásadu voľného hodnotenia dôkazov. V zmysle citovaných zásad je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní a teda aj súdu zistiť skutkový stav veci, aby o ňom neboli dôvodné pochybnosti v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie a súčasne umožňuje aj súdu z úradnej povinnosti obstarávať dôkazy. V zmysle tejto zásady je aj súd povinný vykonať také dôkazy, ktoré zabezpečia náležité zistenie skutkového stavu veci bez dôvodných pochybností tak, aby bolo možno vo veci spravodlivo rozhodnúť.

Aplikácia zásady voľného hodnotenia dôkazov v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. je nevyhnutným prostriedkom pre náležité zistenie skutkového stavu veci tak, aby sa v každom jednotlivom prípade vzali do úvahy osobitosti daného prípadu. Hodnotenie dôkazov podľa vnútorného presvedčenia však neznamená možnosť ľubovoľne zo strany súdu, ale musí byť založené na logickom úsudku a vyplývať zo starostlivého zváženia všetkých dôkazov, ktoré boli vykonané zákonným spôsobom.

Vôbec sa nestotožnil so záverom súdu, že bolo vykonané úplné dokazovanie tak, aby mohol byť vo veci prijatý jednoznačný záver. Súd sa nedostatočne zaoberal významnými okolnosťami, ktoré mali byť dokazovaním objasnené a to v súlade s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6To/87/2015 zo dňa 27.9.2016. Doposiaľ nebolo riadne zistené aká bola zaťažiteľnosť vlečky s drevom používanej pracovnou skupinou obžalovaného. Vo vzťahu k zaťažiteľnosti vlečky mal byť do konania pribratý znalec z odboru dopravy, čo súd neučinil. Práve táto okolnosť spolu s vyhodnotením doposiaľ vykonaných dôkazov len v prospech obžalovaného je primárnym dôvodom na podanie opravného prostriedku v neprospech obžalovaného.

Súd sa dostatočne nevyporiadal so skutočnosťou, že v prípravnom konaní /keď je pamäťová stopa najčerstvejšia/ svedkovia usvedčili obvineného. Svedok X. G. uviedol, že celú ťažbu riadil obžalovaný, ktorý mu osobne dával doklady a to príjmové pokladničné doklady s pečiatkami obžalovaného, drevo vozil na adresy, ktoré mu dával obžalovaný a následne obžalovaný peniaze prijímal prostredníctvom E. D.. Súd neobjasnil existenciu dvoch dokladov, tak ako to opísal vo svojej výpovedi uvedený svedok, pretože táto okolnosť nasvedčuje tomu, že obžalovaný predával drevo ako súkromná osoba, hoci tak mohol konať len v mene lesného závodu. Túto skutočnosť potvrdil vo svojej výpovedi z prípravného konania svedok E. D., ktorý potvrdil existenciu dokladov s menom obžalovaného. Potvrdil aj to, že peniaze dával obžalovanému. Samotná skutočnosť, že kontrola zo strany Ing. J. K. bola nedostatočná a podieľala sa na vzniku situácie v lesoparku je hypotetická, pretože z výpovede Ing. J. K. je zrejmé, že ťažiť sa mali len označené stromy. Práve tým, že obžalovaný prostredníctvom pracovníkov vyťažoval aj iné stromy len využil dôverčivosť a prípadnú nepozornosť zo strany Ing. J. K.. V tejto súvislosti je dôležitá tá časť výpovede svedka Ing. J. K., ktorý uviedol, že nikdy nedal súhlas obžalovanému na prevoz dreva priamo kupujúcim. Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný toto ignoroval a prostredníctvom svojich pracovníkov predával drevo rôznym záujemcom o drevo. Dôvodne možno predpokladať, že značná časť dodaného dreva vôbec nebola riadne dokladovaná tak, ako to vyžadoval Ing. J. K.. Súd mal dôkazy vyhodnotiť vo svojom súhrne tak, že mal prihliadať aj na dôkazy produkované v prípravnom konaní, keďže časť svedkov uviedla, že vzhľadom na časový odstup si presne nespomína na okolnosti súvisiace s výrubom lesného porastu a komplexne posúdiť vec potom, čo riadne vykoná a vyhodnotí dokazovanie nariadené v uznesení Krajského súdu v Trnave.

Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Vyjadrenie k odvolaniu podal obhajca obžalovaného. Uviedol, že prokuratúra sa snaží o akési presunutie zodpovednosti na prvostupňový súd za vynesenie rozhodnutia, ktoré nezodpovedá jej predstavám. Súd nie je v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku orgánom činným v trestnom konaní, ale štátnym orgánom povolaným a príslušným k tomu, aby na základe dôkazov obstaraných stranami rozhodol spravodlivo. Celkom prirodzene preto úlohou súdu nie je uznať obžalovaného vinným z dotknutého skutku, ale po zhodnotení pred ním vykonaných dôkazov navrhnutých stranami rozhodnúť o vine / nevine obžalovaného.

Súdne konanie sa vedie už od roku 2012. Za približne osem rokov trvajúceho súdneho konania bolo v tejto súvislosti vykonané rozsiahle dokazovanie, ktorého úplný priebeh v odôvodnení napadnutého

rozsudku ani nemožno detailne opísať. Bol toho názoru, že účelom sledovaným zákonodarcom a vyjadreným v ust. § 168 ods. 1 Trestného poriadku nebolo to, aby súdy v odôvodneniach jednotlivých rozhodnutí detailne popisali všetky dôkazy, ktoré boli a mali byť vykonané, ale skôr to, aby v súlade s požiadavkou transparentnosti a presvedčivosti dokazovania a následného procesu hodnotenia dôkazov boli opísané tie dôkazy, ktoré preukazujú resp. vyvracajú jednotlivé právne významné skutočnosti a okolnosti vo vzťahu ku skutku/skutkom uvedeným v obžaloby vrátane zdôvodnenia, prečo niektorý dôkaz svedčiaci v prospech obžalovaného nemohol konkurovať inému dôkazu svedčiacemu v jeho neprospech a opačne resp. prečo neboli vykonané ďalšie dôkazy.

Pokiaľ mala prokuratúra počas približne osem rokov trvajúceho súdneho konania pochybnosti alebo výhrady k dôkaznej situácii, mala možnosť a zároveň povinnosť navrhnúť doplnenie dokazovania, čo však neučinila. Uvedené platí aj vo vzťahu k možnému doplneniu dokazovania napr. rekonštrukciou, vyšetrovacím pokusom na mieste vrátane pribratia znalca/znalcov za účelom odborného posúdenia nielen zaťažiteľnosti vlečky (resp. vlečiek), ale aj použiteľnosti a výkonnosti nástrojov, prístrojov a pracovných pomôcok používaných pracovnou skupinou obžalovaného za existujúcich podmienok, ako aj odborného posúdenia ďalších právne významných okolností. Takéto príp. podobné návrhy na doplnenie dokazovania zo strany prokuratúry prezentované neboli, a to ani po zrušení pôvodného prvostupňového rozsudku a vrátení veci súdu prvej inštancie na opakované prejednanie a rozhodnutie v októbri 2016.

Z výsluchu svedkov učených/zopakovaných pred súdom prvého stupňa vyplýva, že príjmové pokladničné doklady súvisiace s kúpou a predajom dreva boli vystavené a podpísané Ing. K., ktorý okrem uvedeného dokladu vystavoval aj doklad/potvrdenie o pôvode dreva, bez ktorého by nebol možný ani prevoz/odvoz dreva kupujúcim, nakoľko sa jedná o špecifický dokument preukazujúci legálny pôvod a spracovanie dreva pre prípad policajnej (cestnej) kontroly. Na príjmových pokladničných dokladoch vystavených a podpísaných Ing. K. boli uvedené adresy záujemcov (kupujúcich) o drevo, ktorí kúpnu cenu dreva buď vopred uhradili v priestoroch lesnej správy priamo Ing. K. alebo ju uhradili až po dodaní dreva na konkrétnu adresu, a to v hotovosti k rukám traktoristu (pozn.: svedok G.), ktorý týmto spôsobom utŕžené sumy odovzdal Ing. K. prostredníctvom osoby svedka D. príp. osoby obžalovaného. Ak by existoval príjmový pokladničný doklad vystavený a podpísaný obžalovaným vo vlastnom mene, zrejme by bol súčasťou súdneho spisu.

Ak mala prokuratúra pochybnosti o presnosti alebo úplnosti výpovedí svedkov učených pred súdom prvého stupňa, mala možnosť navrhnúť postup podľa príslušných ustanovení § 264 Trestného poriadku za účelom objasnenia odchýlok svedka/svedkov od skoršej výpovede a vysvetlenia rozporov v jeho / ich výpovediach. Uvedený postup bol na základe návrhu obhajoby realizovaný pred súdom prvého stupňa najmenej 4-krát, prokuratúra však počas súdneho konania trvajúceho skoro osem rokov takýto postup zrejme nenavrhol ani raz.

Dotklo sa ho, že formuláciu „dôvodne možno predpokladať“ používa prokuratúra nie v prípravnom konaní - napr. v súvislosti s posudzovaním, resp. rozhodovaním o dôvodnosti sťažnosti podanej proti uzneseniu o vznesení obvinenia - ale v tom štádiu trestného konania, kedy na podklade dokazovania vykonaného zákonne a transparentne má súd vysloviť spoľahlivý, presvedčivý a nespochybniteľný záver o vine/ nevine obžalovaného.

Prokuratúra v texte odôvodnenia odvolania na viacerých miestach označuje činnosti vykonávané pracovnou skupinou obžalovaného pojmom „ťažba“. Z vykonaného dokazovania v tejto súvislosti vyplýva, že predmetom činnosti pracovnej skupiny obžalovaného boli pestovateľské práce a odstraňovanie následkov rozptýlenej suchárovej kalamity. K rozdielom medzi ťažobnými prácami a vykonaním pestovateľských prác a prác spojených s odstraňovaním následkov rozptýlenej suchárovej kalamity sa vyjadril nielen obžalovaný, ale aj svedkovia počas súdneho konania, a to aj viackrát, pričom z týchto výpovedí vyplýva, že ani nástroje používané pracovnou skupinou obžalovaného, ani ich pomôcky a technika (vrátane traktora a vlečiek) nezodpovedali vykonávania čisto ťažobných prác.

Navrhol, aby súd druhej inštancie odvolanie prokuratúry v celom rozsahu zamietol a zároveň napadnutý rozsudok v celom rozsahu potvrdil.

Vyjadrenie k odvolaniu podal poškodený. Uvedol, že obžalovaný od lesného hospodára Ing. K. nikdy nedostal súhlas, aby drevo odnášal priamo kupujúcim, pričom z vykonaného dokazovania vyplývalo,

že sa tak dialo. Svedok X. G. drevo rozvážal a uviedol, že tento postup dodržiavali asi len prvý týždeň a následne na pokyn obžalovaného odvážal drevo nie do dvora bývalej Lesnej správy, ale priamo do okolitých obcí, kedy mu obžalovaný zadal presné adresy a vydal mu príjmové pokladničné doklady aj s vlastnou pečiatkou. Rovnako tak svedok G. S. uviedol, že obžalovaný im dával každé ráno mená a adresy osôb, ktorým majú drevo odniesť. Svedok S. tiež uviedol, že mu bolo podozrivé, či vyťažené drevo nie je priveľa, pričom obžalovaný ho uisťoval, že všetko je v súlade s potrebnými povoleniami. Ďalší svedok A. Y. uvidel, že drevo odnášali do dvora Lesnej správy len zo začiatku a neskôr odvážali drevo priamo kupujúcim. Súd prvého stupňa sa nezaoberal dostatočne ani množstvom odvážaného dreva pracovníkmi, keď súd neskúmal napríklad ani možnosti zaťaženia vlečky, ktorá odvážala drevo. Súd sa tiež nezaoberal spôsobom vykonávania kontroly zo strany Ing. J. K., keď prípadná nedôslednosť kontroly alebo dôverčivosť nemôže mať za následok zbavenie trestnej zodpovednosť obžalovaného. Nárok poškodeného tak ako bol uplatnený v konaní vychádzal z odborných vyjadrení č. 6 a č. 7 z roku 2010, ktoré vypracoval Ing. V. S.. Poukázal na štátny dozor č. 01/2010 zo dňa 20.10.2010 Obvodného lesného úradu v Senci, na odborné vyjadrenie č. 6/2010, na odborné vyjadrenie č. 6/2010 - doplnenie zo dňa 2.11.2010, odborné vyjadrenie č. 7/2010 zo dňa 12.11.2010, hlavné pojednávanie zo dňa 27.5.2015, na rozsudok zo dňa 27.5.2015, na rozsudok zo dňa 7.2.2020. Uviedol, že sa zúčastnil všetkých pojednávaní a potvrdil, že ako plynul čas, tak výpovede svedkov sa stávali účelové a zmätočné, čo sa dá preukázať s porovnaním s prvými výpoveďami z prípravného konania, ako aj súdnych pojednávaní. Analýza svedeckých výpovedí, dokazuje, že množstvo drevnej hmoty vyčíslené v odbornom posudku z roku 2010 je pravdivé a je ho možné za 22 dní spracovať, v hlavných pojednávaniach svedkovia uviedli, že vyťažili všetko označené drevo, čo bolo 279 ks v celom lesoparku a nie len ako sa píše v posudku Ing. B. z roku 2015, svedkovia vo výpoveďiach tvrdia, že nemali zaplatené za vykonanú prácu, ale do práce chodili aj napriek tomu. Poškodený nereklamoval vyrobené množstvo drevnej hmoty, že vyrobil viac a zaplatené má menej, alebo naopak. Navrhol, aby súd v časti náhrady škody uložil obžalovanému povinnosť nahradiť škodu poškodenému Lesy SR š.p. Odštepny závod Levice, Koháryho č. 2 škodu vo výške 24.263,94 eur.

K vyjadreniu poškodeného zaujal stanovisko obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu v rozsahu č.l.667-668 spisu, v ktorom uviedol, že konštatovanie poškodeného, že ťažba bola vykonaná rovnakým spôsobom teda, že výrub vykonávala jedna a tá istá osoba je v rozpore so skutočnosťami vyplývajúcimi z iných dôkazov vykonaných pred súdom prvého stupňa a to predovšetkým so zisteniami súdom pribratého znalca Ing. V. S. prezentovanými v Odbornom vyjadrení č. 6/2010 zo dňa 31.10.2010, z ktorého vyplýva, že je možné konštatovať, že väčšina stromov bola vyťažená neodborne, resp. ľahkovážne vzhľadom na bezpečnosť, ako aj kvalitu práce. Ťažbové práce boli vykonané viacerými pracovníkmi a jednotlivé stromy boli vyťažené v dlhšom časovom období (str.3 odborného vyjadrenia). K vyjadreniu poškodeného k množstvu vyťaženého dreva, k označeniu a cene uviedol, že ním poverené osoby nerobili lesohospodárske práce na všetkých parcelách Lesoparku Veľký Meder, na ktoré poukazuje poškodený, predmetné lesohospodárske práce nespočítali v ťažbových prácach, ale v pestovateľských prácach a tomu zodpovedá aj technické a materiálne vybavenie pracovnej skupiny. Poukázal na to výsek kalamitou poškodeného a lesníkom vyznačeného dreva vykonáva v rámci pracovnej skupiny E. D., ktorý pri previerke jeho výpovede na mieste dňa 14.01.2011 označil stromy, ktoré reálne vyťažili a žiadny z vykonaných dôkazov nepreukázal, že svedok robil aj výsek aj iného dreva. K vyjadreniu poškodeného, že odborné vyjadrenie č.6/2015 vypracované Ing. B. B. je účelové uviedol, že Ing. B. mal k dispozícii všetky podklady obsiahnuté v trestnom spise v dotknutom čase vrátane fotodokumentácie. K vyjadreniu poškodeného, že obžalovaný v rámci záverečnej reči uviedol, že, „lútuje svojho konania ..viackrát sa to nestane,“ uviedol, že obsah vyhotovenej zápisnice je v rozpore so zvukovým záznamom z hlavného pojednávania zo dňa 27.05.2015, na čo upriamil pozornosť tak súdu I. ako aj II. stupňa v písomnom doplnení odvolania zo dňa 10.08.2015. K matematickému výpočtu množstva drevnej hmoty poukázal na vykonané dokazovanie a výpovede svedkov. V závere konštatoval, že akékoľvek pochybnosti, ktoré sa na základe vykonaného dokazovania počas ôsmich rokov trvajúceho súdneho konania vynárajú, nesmú byť interpretované v neprospech obžalovaného.

Konanie na odvolacom súde

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie za prítomnosti obžalovaného, obhajcu, prokurátora krajskej prokuratúry ako aj zástupcu poškodenej strany.

Prokurátor krajskej prokuratúry sa v plnom rozsahu pridržiaval písomne podaného odvolania Okresnej prokuratúry Dunajská Streda. Má za to, že súd I. stupňa nevykonal dostatočne dokazovanie tak, ako mu to bolo uložené odvolacím súdom. Vykonané dokazovanie posúdil jednostranne v prospech obžalovaného, pričom neprihliadol na výpovede svedkov v prípravnom konaní. Napriek tomu, že poškodená strana nepodala odvolanie v otázke viny, poukazuje na vyjadrenie poškodeného, ktoré bolo predložené odvolaciemu súdu. Napadnutý rozsudok súdu I. stupňa navrhuje zrušiť a vrátiť súdu I. stupňa na ďalšie doplnenie dokazovania a rozhodnutie.

Zástupca poškodenej strany sa pripojil k vyjadreniu krajského prokurátora a navrhol rozsudok súdu I. stupňa zrušiť.

Obhajca obžalovaného navrhol odvolanie okresného prokurátora zamietnuť a potvrdiť rozsudok okresného súdu v celom rozsahu ako vecne správny a to vzhľadom na to, že okresná prokuratúra prezentovala v obsahu odvolania návrh na doplnenie dokazovania, pričom obhajoba má za to, že týmto spôsobom doplnené odvolanie, či už opakovaným výsluchom svedkov, ich konfrontáciou prípadne rekonštrukciou alebo vyšetrovacím pokusom po uplynutí 10 rokov nepriniesol želaný efekt, alebo budú mať za následok vznik ďalších rozporov a nepresností a súvisiaci chaos v dôkaznej situácii.

Obžalovaný sa pripojil k vyjadreniu svojho obhajcu.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v citovanom ustanovení § 317 odsek 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, a to proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohla, pričom tak urobila v lehote ustanovenej v zákone a dospel k zisteniu, že odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry nie je dôvodné.

Z obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil :

- dňa 13.9.2012 prokurátor okresnej prokuratúry podal podľa § 234 ods.1 Trestného poriadku obžalobu na obžalovaného X. Q. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d), ods. 3 písm. a) Trestného zákona
- dňa 8.10.2012 okresný súd vydal trestný rozkaz, proti ktorému dňa 12.11.2012 obžalovaný podal odpor
- okresný súd pred zrušením rozsudku odvolacím súdom vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom zást. pošk. X. Z., obžalovaného X. Q., svedka H. Q., Ing. M., Ing. J. K., E. D., G. S., X. G., G. S., U. O., A. Y., Ing. V. S., a čítaním listinných dôkazov: zápisnica o previerke č.l. 66-70, odborné vyjadrenie č.l. 71-132, preukazy na pôvod dreva na prepravu a spracovanie č.l. 133-143, súhlas na ťažbu dreva č.l. 144-145, fotodokumentácia č.l. 146-203, správa lesného úradu č.l. 204, správy na obžalovaného č.l. 207-213, odpis RT č.l. 214, odborné vyjadrenie č.l. 310-317
- okresný súd vydal rozsudok sp.zn. 2T/201/2012 zo dňa 27.5.2015 (č.l. 325 spisu), proti ktorému podal odvolanie obžalovaný, pričom krajský súd uznesením sp. zn. 6To/87/2015 zo dňa 27.9.2016 (č.l. 374 spisu) podľa § 321 odsek 1 písmeno b), c) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol
- obžalovaný a obhajca obžalovaného súhlasili so zmenou osoby zákonného sudcu v liste zo dňa 20.7.2018 (č.l. 539)
- okresný súd po zrušení rozsudku odvolacím súdom vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného X. Q., zástupcu poškodeného Ing. X. Z., svedka J. K., svedka E. D., znalca Ing. V. S., svedka Ing. B. B., svedka X. G., svedka A. Y., svedka G. S., ďalším výsluchom svedka E. D., ďalším výsluchom svedka Ing. V. S., ďalším výsluchom svedka J. K., oboznámením listinných dôkazov, a to obsah vyšetrovacieho spisu ORP-1310/VM-DS-2010, zápisnica o previerke výpovede na mieste zo dňa 14.1.2011, odborné vyjadrenie č. 6/2010 zhotoviteľa Ing. V. S., doplnenie odborného vyjadrenia č. 6/2010, odborné vyjadrenie č. 7/2010, dodací výkupný lístok OZ Palárikovo zo dňa 14.7.2010, 15.7.2010, 19.7.2010, 20.7.2010, 21.7.2010, 13.8.2010, 6.7.2010, súhlas na ťažbu dreva č. 31/2010, súhlas na ťažbu dreva č. 54/2010, fotodokumentácia, výpis zo ŽR na obžalovaného, relácie na obžalovaného, odpis z RT, potvrdenie o pracovnom pomere a hodnotenie práce zamestnanca, znalecké odborné vyjadrenie č. 6/2015 Ing. B. B., dodatok z 1.7.2010, meteorologický posudok č. 207/2017 zo dňa 15.3.2017, denník zamestnanca Ing. J. K., faktúry, dodací list, evidencia lesníckych činností vykonávaných dodávateľskými subjektmi

Predmetnou vecou sa krajský súd zaoberal vo svojom rozhodnutí sp. zn. 6To/87/2015 zo dňa 27.9.2016 (č.l. 374 spisu), keď podľa § 321 odsek 1 písmeno b), c) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok

v celom rozsahu a podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Okresný súd sa riadil pokynmi odvolacieho súdu a v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 odsek 1 Trestného poriadku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, rovnako tak rozviedol akými právnymi úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona.

Krajský súd je toho názoru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je presvedčivé, toto vychádza zo skutkového stavu, ako bol tento zistený na hlavnom pojednávaní, krajský súd proti nemu nemá podstatné výhrady, a preto si odôvodnenie napadnutého rozsudku v značnej miere osvojuje a v podrobnostiach na neho poukazuje.

Pozornosť odvolacieho súdu upútalo, že okresný súd v oslobodzujúcom rozsudku neuviedol slovný opis dôvodu oslobodenia podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku v znení, že nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný, čo je v rozpore s § 165 ods. 2 Trestného poriadku, avšak uvedený nedostatok nebol vytykaný v odvolaní, pričom takýto nedostatok nepredstavuje ani dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Neušlo pozornosti odvolacieho súdu, že okresný súd pri oslobodzujúcom rozsudku doplnil skutkovú vetu v porovnaní s obžalobou o porasty v zmysle návrhu prokurátora v záverečnej reči na hlavnom pojednávaní zo dňa 7.2.2020 (č.l. 578 spisu). Keďže okresný súd rozhodoval oslobodzujúcim rozsudkom na základe výsledkov vykonaného dokazovania, čoho výsledkom bolo, že nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný v zmysle § 285 písm. c) Trestného poriadku, nebol daný dôvod ani na dopĺňanie skutkovej vety. To však nebolo vytykané ani ako nedostatok v odvolaní prokurátora a ani to nepredstavuje dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

K dôvodom odvolania:

Proces dokazovania (a to nie len z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por., podľa ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Tdo/36/2015 zo dňa 25.8.2015)

Najvyšší súd Slovenskej republiky úvodom považuje za potrebné uviesť, že súd v každej trestnej veci vo všeobecnosti je povinný postupovať tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie. Je potrebné s rovnakou starostlivosťou objasňovať okolnosti svedčiace tak proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, aby bolo možné vyniesť spravodlivé rozhodnutie. Preto je potrebné, aby súd dostatočne objasnil vec v takom rozsahu, aby bolo zrejmé, že sa jednak skutok stal, tento vykazuje všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu a existuje spoľahlivý záver, že žalovaný skutok spáchal obžalovaný. Ak nebude splnená čo i len jedna z uvedených podmienok, nemožno dospieť k odsudzujúcemu rozsudku. Pokiaľ ostanú po vykonaní všetkých dosiahnuteľných dôkazoch v akomkoľvek smere pochybnosti o vine obžalovaného a tieto pochybnosti sa týkajú skutkových zistení, musí rozhodnutie súdu vyznieť v prospech obžalovaného. Zásada prezumpcie nevinoty sa musí prejavovať v rozhodnutí v tom zmysle, že sa uplatní zásada „in dubio pro reo“. Pri zisťovaní skutkového stavu, okrem požiadavky určujúcej rozsah a predmet dokazovania, je prioritná aj požiadavka týkajúca sa kvality skutkových zistení. Pokiaľ ide o kvalitu skutkových zistení, potom skutkový základ rozhodnutia v trestných veciach musí byť zistený mimo dôvodnú pochybnosť, nestačí iba zistenie pravdepodobnosti. V danom smere platí pravidlo, že nedokázaná vina má v rozhodnutí súdu taký istý význam ako dokázaná nevina. (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 To 10/2015 zo dňa 29. októbra 2015)

Zásada rovnosti strán v konaní pred súdom (§ 2 ods. 14 Trestného poriadku) i kontradiktórny spôsob vedenia súdneho pojednávania nedovoľuje súdu usmerňovať prokurátora v tom, čo má ešte „urobiť“ v prípravnom konaní, a tak mu zasahovať do jeho výlučnej právomoci vykonávať dozor nad dodržiavaním zákonnosti pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní (§ 230 Trestného poriadku). Takéto usmerňovanie prokurátora by mohlo byť chápané aj ako pomoc prokurátorovi, a to by už bolo v rozpore so zásadou spravodlivého procesu (čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd), so zásadou rovnosti strán v konaní pred súdom a princípom nestrannosti súdu pri rozhodovaní sporu medzi prokurátorom (štátom) a obžalovaným. (Jtk 4/09, uznesenie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 1To/137/2007)

K odvolacej námietke prokurátora, že prijaté skutkové závery sú zjavne predčasné, pričom súd nevykonal všetky dostupné dôkazy potrebné pre náležité zistenie skutku v zmysle zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci a v zmysle zásady voľného hodnotenia dôkazov, je nevyhnutné uviesť, že vo všeobecnosti súd v každej trestnej veci je povinný postupovať tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie. Je potrebné s rovnakou starostlivosťou objasňovať okolnosti svedčiace tak proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, aby bolo možné vyniesť spravodlivé rozhodnutie. V prípade, že ostanú po vykonaní všetkých dostupných dôkazov v akomkoľvek smere pochybnosti o vine obžalovaného, pričom tieto pochybnosti sa týkajú skutkových zistení, musí rozhodnutie súdu vyznieť v prospech obžalovaného.

Súd prvého stupňa v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu vykonal všetky dostupné dôkazy na zistenie skutkového stavu veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie a vyhodnotil všetky relevantné dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo ako aj v ich súhrne. Čo sa týka úlohy uloženej v uznesení Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6To/87/2015 zo dňa 27.9.2016 (č.l. 378 spisu) vzťahujúcej sa na zaťažiteľnosti vlečky s drevom používanej pracovnou skupinou obžalovaného, okresný súd v napadnutom rozsudku (č.l. 586 spisu) ustálil, že na traktor sa podľa svedka G. zmestilo maximálne 2,5 kubíka dreva. Hoci svedok X. G. na hlavnom pojednávaní zo dňa 21.6.2017 (č.l. 437 spisu) vo výpovedi uviedol údaj v lesných metroch (3-4 lesné metre), údaj ustálený súdom prvej inštancie v metroch kubických (2,5 metra kubického) s tým približne korešponduje, nakoľko obžalovaný na hlavnom pojednávaní zo dňa 6.3.2017 (č.l. 392 spisu) uviedol prepočet (lesný meter x 0,56 = kubický meter). V súvislosti so zistením okresného súdu (č.l. 586 spisu), že lesník K. podľa svojho denníka zamestnanca vykonal v Lesoparku kontrolu 9.9.2010 bez toho, že by do denníka zaznačil zistenie akýchkoľvek pochybení, či nezrovnalostí pri ťažbe v lesoparku a následne odišiel na ďalšiu 5-dňovú dovolenku, po ktorej prišiel na ďalšiu kontrolu dňa 20.9.2010 a až v tento deň došlo k zastaveniu práce a podaniu hlásenia o krádeži dreva, je nevyhnutné konštatovať, že vzhľadom na takéto výrazné zúženie časového ohraničenia a limitovaný počet zamestnancov obžalovaného by bolo ďalšie dopĺňanie dokazovania nadbytočným. Tu je dôležité zdôrazniť, že strany konania ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania nemali, čo je zrejme z vyjadrenia prokurátora a obžalovaného na hlavnom pojednávaní zo dňa 7.2.2020 (č.l. 578 spisu), čo znamená, že ani prokurátor nenavrhol pribratie znalca z odboru dopravy do konania za účelom zistenia zaťažiteľnosti vlečky s drevom používanej pracovnou skupinou obžalovaného. V tejto súvislosti je nevyhnutné akcentovať, že základnou súčasťou trestného konania sú princíp rovnosti strán konania pred súdom a princíp kontradiktórnosti. Súd môže len výnimočne vykonať dôkaz, ktorý strany konania nenavrholi. Zohľadňujúc uvedené princípy súd nebol a nie je oprávnený usmerňovať prokurátora v tom smere, aké ďalšie dôkazy je potrebné predložiť a súd nemôže nahrádzať nedostatočnú aktivitu strán konania pri dokazovaní.

I. Z kontextu § 168 ods. 1 Trestného poriadku vyplýva, že každý výrok rozsudku musí byť odôvodnený presvedčivo a tak, aby rozhodnutie súdu bolo preskúmateľné. Musí vychádzať z hodnotenia dôkazov v intenciách § 2 ods. 12 Trestného poriadku, t.j. podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo ako aj v ich súhrne. (R 68/2008, uznesenie VVS Trenčín sp. zn. 2 To 2/2008 zo dňa 1.9.2008)

K odvolaciemu argumentu prokurátora, že rozsudok nie je riadne odôvodnený a je nepreskúmateľný, je na mieste konštatovať, že okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami obsiahnutými v ustanovení § 168 odsek 1 Trestného poriadku jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností

pokladal so zreteľom na výsledky dokazovania za vylúčenú alebo pochybnú, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä ak si niektoré vzájomne odporovali a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného. Odôvodnenie napadnutého rozsudku spĺňa zákonné kritéria na stručné, jasné a presvedčivé odôvodnenie, pričom odôvodnenie napadnutého rozsudku má podklad a oporu vo vykonanom dokazovaní.

K odvolacej námietke prokurátora, že súd sa dostatočne nevyporiadal so skutočnosťou, že v prípravnom konaní (keď je pamäťová stopa najčerstvejšia) svedkovia usvedčili obvineného, je potrebné sa vyjadriť, že výpovede svedkov X. G. a E. D. z prípravného konania neboli oboznamované čítaním na hlavnom pojednávaní, a teda súd nemohol na uvedené výpovede vôbec prihliadať v zmysle § 2 ods. 19 Trestného poriadku. Čo sa týka existencie príjmových pokladničných dokladov s menom a pečiatkou obžalovaného, obžalovaný uviedol na hlavnom pojednávaní zo dňa 6.3.2017 (č.l. 393-394 spisu) aj toto: „Ing. K. vystavoval doklad, keď sa drevo vozilo priamo kupujúcim. Ja som Ing. K. vystavil príjmový doklad, aby kupujúci zaplatil. Bolo to oznámené Ing. K. aj telefonicky. Traktorista, ktorý mal príjmový doklad, zobral peniaze od kupujúcemu, potom ich dal mne a ja som ich dával Ing. K.“ Okrem toho takýto dôkaz by bol spôsobilý preukázať len to, že obžalovaný obchodoval s bližšie nešpecifikovaným drevom, avšak priamo by nepreukazoval, že obžalovaný prostredníctvom svojich zamestnancov neoprávnene vyrúbal 348,03 metrov kubických drevenej hmoty, ktoré patrí do lesného pôdneho fondu.

K odvolaciemu argumentu prokurátora, že skutočnosť, že kontrola zo strany Ing. J. K. bola nedostatočná a podieľala sa na vzniku situácie v lesoparku, je hypotetická, je na mieste sa vyjadriť, že svedok Ing. J. K. bol zamestnancom poškodeného povereným konkrétnymi úlohami v lese, a teda jeho úlohou bolo aj chrániť majetok poškodeného. To spočívalo aj v tom, že svedok Ing. J. K. sám označoval stromy určené na vyrúbanie a priebežne kontroloval výrub stromov. Túto úvahu potvrdzuje ako výpoveď svedka J. K. na hlavnom pojednávaní zo dňa 6.3.2017 (č.l. 395 spisu), ktorý sa vyjadril aj tatko: „v tom čase som bol zamestnaný v ŠL - ako vedúci. Mojou úlohou bolo ťažba dreva, pestovanie lesa. Vo vzťahu k obvinenému - jeho práci - moja úloha bola vyznačiť stromy, ktoré mali byť vyrúbané, robiť kontrolu nad ich prácou.“ tak aj výpoveď zástupcu poškodeného Ing. X. Z. na hlavnom pojednávaní zo dňa 6.3.2017 (č.l. 395 spisu), kde konkrétne uviedol aj toto: „Viac menej kontrola mala byť denná, ale každý deň sa to nekontroluje. Nevie, že prakticky koľkokrát mohol Ing. K. chodiť na kontrolu.“ Ešte je potrebné pripomenúť ďalšie relevantné okolnosti prípadu. Svedok Ing. J. K. na hlavnom pojednávaní zo dňa 6.3.2017 (č.l. 395 spisu) povedal aj toto: „Neviem, kedy som bol pred dovolenkou na kontrole. Možno deň, dva pred odchodom. Vtedy som nezistil nič podozrivé. Vtedy bolo všetko v poriadku.“ a aj toto (č.l. 396 spisu): „Na druhý deň, ako som sa vrátil z dovolenky, som všetko pozastavil a podal trestné oznámenie.“ Znalec Ing. V. S. na hlavnom pojednávaní zo dňa 6.3.2017 (č.l. 397 spisu) uviedol aj toto: „450 kubíkov sa dá vyrobiť za 2 mesiace, ak sú podmienky priemerné a sortimentácia je priemerná.“ Ťažko predpokladať, že počas dovolenky svedka Ing. J. K. došlo práve konaním zamestnancov obžalovaného k takému výraznému prekročeniu limitu pri vyrúbaní stromov.

K odvolacej námietke prokurátora, že svedok Ing. J. K. uviedol, že nikdy nedal súhlas obžalovanému na prevoz dreva priamo kupujúcim, je potrebné uviesť, že ide o izolované tvrdenie svedka Ing. J. K.. Túto problematiku nie je možné vytrhnúť z kontextu a túto otázku je nevyhnutné analyzovať v širších súvislostiach. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní zo dňa 6.3.2017 (č.l. 393 spisu) uviedol aj toto: „Všetky stromy urobil lesník, on ukázal aké parcely, kde čo treba urobiť, my sme to robili tak, ako to bolo dané.“ a aj toto (č.l. 393 v spojení s opravným uznesením na č.l. 563 spisu): „Mali sme tam vlečku, ktorá bola taká ... päť bežných lesníckych metrov a s tým sme odvážali drevo, kde vlastne hovoril lesník Ing. K.. Lesná správa Veľký Meder. Tam sme zobrali, takže tu sme naložili a tam zložili sme dole ručne. Potom sa stalo také, že sme odviezli ihneď k zákazníkovi.“ Neurčito sa vyjadril aj svedok E. D. na hlavnom pojednávaní zo dňa 29.11.2019 (č.l. 571 spisu), keď na otázku: „vyjadrite sa kto mu dával adresu kam má drevo vyviezť?“ odpovedal: „obžalovaný alebo pán K., jemu patril ten les.“ Ešte je potrebné pripomenúť, že svedok X. G. povedal na hlavnom pojednávaní zo dňa 21.6.2017 (č.l. 437 spisu) aj toto: „D. zvykával povedať, kam a kedy máme niesť drevo. Obžalovaný nám nezvykával hovoriť kam máme brať drevo. Len D.“ Na základe uvedených skutočností je zrejmé, že z vykonaného dokazovania nebolo spoľahlivo preukázané, kto dával pokyn na prevoz dreva priamo kupujúcim.

K vyjadreniu poškodeného k odvolaniu je na mieste uviesť, že ako okresný súd tak aj odvolací súd mohli prihliadať len na tie dôkazy, ktoré boli oboznámené na hlavnom pojednávaní v zmysle § 2 ods. 19 Trestného poriadku. V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že strany konania, medzi ktoré

patrí aj poškodený, ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania nemali, čo je zrejmé zo zápisnice z hlavného pojednávania zo dňa 7.2.2020 (č.l. 578 spisu). Nemožno bagatelizovať ani význam kontrolnej činnosti lesníka, nakoľko svedok Ing. J. K. bol zamestnancom poškodeného povereným konkrétnymi úlohami v lese, a teda jeho úlohou bolo aj chrániť majetok poškodeného. To spočívalo aj v tom, že svedok Ing. J. K. sám označoval stromy určené na vyrúbanie a priebežne kontroloval výrub stromov. Ani skúsenosti z výrobných praxí o dennom výkone nemožno označiť za usvedčujúci dôkaz, nakoľko nereflexujú časový limit vymedzený dovolenkou svedka Ing. J. K. a zároveň nepreukazujú, že skutok spáchal obžalovaný. Ťažko predpokladať, že počas dovolenky svedka Ing. J. K. došlo práve konaním zamestnancov obžalovaného k takému výraznému prekročeniu limitu pri vyrúbaní stromov. Ešte je potrebné pripomenúť, že otázka výplát zamestnancov obžalovaného nebola a nie je predmetom tohto trestného konania.

Zároveň odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 307 ods.1 písm. c) Trestného poriadku, že poškodený je oprávnený podať odvolanie len pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a zároveň je potrebné uviesť, že poškodený ani takéto odvolanie nepodal.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.